

Časopis bohoslovcov Kňazského seminára
svätého Gorazda v Nitre

GORAZD

XXXVI. ročník

Vianoce 2025

© Gorazd
časopis bohoslovcov
Kňazského seminára sv. Gorazda v Nitre

Ročník XXXVI., akad. rok 2025/2026
Vianoce 2025, číslo 2/2025
Periodicita vydávania: dvakrát ročne
Názov vydavateľa: GORAZD n.f.
IČO vydavateľa: IČO 35 602 449
Dátum vydania: 8. 12. 2025
Vydávajú: bohoslovci Rímskokatolíckej
cyrilometodskej bohosloveckej fakulty
Univerzity Komenského v Bratislave
v Kňazskom seminári sv. Gorazda v Nitre
Adresa redakcie: Samova 14, 949 01 Nitra 1
E-mail: gorazd@ksnr.sk

Vedúci redaktor: Michal Svoboda
Foto: archív redakcie, osobné galérie seminar-
istov, Človek a Víra (František Ingr)

Grafická úprava: Filip Caudt
Sadzba: Filip Caudt
Jazyková úprava: PaedDr. Marta Dukátová
Distribúcia: Michal Svoboda

Imprimatur: Mons. ThDr. Marián Chovanec,
pomocný biskup a generálny vikár;
BÚ v Nitre, 17. 3. 2004, č. 371/2004
Registrácia: EV 3270/09
ISSN: 1336-4677
Cenzor: Mons. ThLic. Marián Dragúň,
BÚ v Nitre, 23. 11. 2018, č. 1232/2018
Tlač: Varínska tlačiareň
Titulná strana: Canva

Svoj dar pre časopis Gorazd
môžete poukázať tu:
Bankové spojenie:
SK23 0200 0000 0045 9001 6253

Obsah

- 03/ Úvodník
- 04/ Kronikárove zápisky
- 08/ Jubilejný letný tábor
- 10/ Jubileum mladých
- 12/ Skúsenosti a Vianoce v Cenakole
- 16/ Stretnutie seminaristov na Velehrade
- 18/ Tablo seminaristov
- 20/ Propedeutický ročník
- 26/ Vianočná anketa v seminári
- 28/ Obloha ako zrkadlo
- 30/ Vianoce a Svetlo
- 32/ Spomienka na Krištofa
- 35/ Súťaž

Úvodník

„Hľa, panna počne a porodí syna...“ Tieto slová nás každý rok privádzajú k podstate Vianoc. Nie k dojímavej kulise zimného príbehu, ale k skutočnosti, že Boh prichádza medzi nás nie v sile, ale v tichu a krehkosti. V závere jubilejného roka sa ešte silnejšie ozýva posolstvo, ktoré sme počúvali počas celého tohto obdobia, posolstvo, že Boh otvára dvere milosti dokorán a pozýva nás vstúpiť. A práve Vianoce sú najväčším dôkazom toho, že Boh neváha priblížiť sa k človeku až do úplnej jednoduchosti jaslí.

V jaslích vidíme Boha, ktorý nám ukazuje, že sa netreba báť slabosti ani malosti, lebo práve tam môže vyrásť láska. Vianoce nám pripomínajú, že Boh sa skláňa ku každému z nás a zdieľa naše cesty, radosti aj zápasy. Všetko, čo by sme najradšej skryli a za čo sa možno hanbíme, sa v Jeho svetle môže premeniť na nádhernú skúsenosť milosrdenstva.

Kristus v Betleheme pozýva každého z nás, aby sme Mu dovolili vstúpiť do našej každodennosti. Nie ako návšteva na krátky čas sviatkov, ale aby sa stal tichou stálou prítomnosťou, ktorá mení naše pohľady a posilňuje naše kroky.

„A svetlo vo tmách svieti, ...“ nielen ako spomienka na pradávny príbeh, ale ako istota, ktorá sa dotýka nášho života. Boh drží človeka pevne vo svojich rukách a temnota nikdy nemá a nebude mať posledné slovo.

Nech tieto Vianoce obnovia v nás radosť z Božej blízkosti. Nech nás vedú k tomu, aby sme aj v novom roku boli svedkami a pútnikmi nádeje, nie veľkými slovami, ale drobnými skutkami vernosti a lásky. Lebo práve tam, v jednoduchosti, sa Boh najradšej rodí. Nech nás teda narodenie Krista naučí prijímať každý nový deň ako príležitosť k svetlu. Nech nás naplní pokoj, ktorý svet nemôže dať, ale rastie v srdci úprimne veriaceho. A keď vstúpime do nového roka, nesme v sebe istotu Betlehema, že Boh je s nami.

Ondrej Čukan
prefekt

Kronikárove zápisky

Ján Haršaník, 5. ročník

V dňoch **15. až 19. septembra** sme absolvovali duchovné cvičenia v Čičmanoch, ktorými nás sprevádzal tím Mons. Józsefa-Csabu Pála, rímskokatolíckeho biskupa z Temešváru v Rumunsku.

V nedeľu **21. septembra** sme sa po letných prázdninách vrátili do kňazského seminára a otvorili sme nový formačný rok.

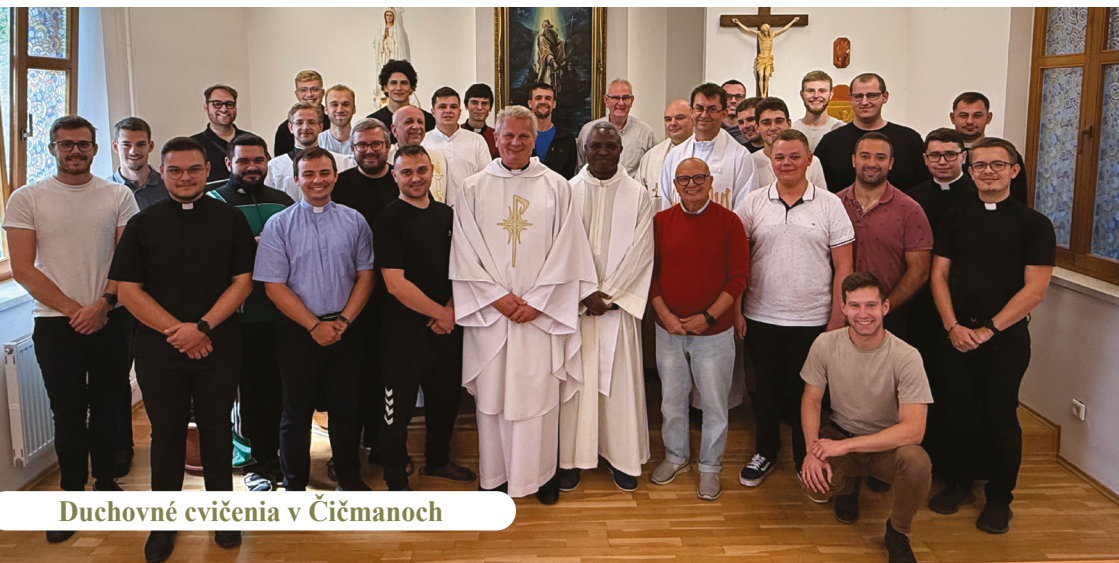

Slávnostné Veni Sancte

Následne dňa **22. septembra** sme sa pri príležitosti titulu Katedrály sv. Emeráma v Nitre zúčastnili slávnostnej svätej omše, ktorú celebroval nitriansky biskup J. E. Mons. Viliam Judák.

Dňa **23. septembra** sme sa za prítomnosti biskupov západnej provincie, predstavených nášho seminára a pedagógov zúčastnili slávnostnej svätej omše Veni Sancte v Katedrále sv. Emeráma v Nitre. Liturgii predsedal J. E. Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup a metropolita. Následne bol do svojej novej služby uvedený aj nový prefekt, vdp. Ondrej Čukan, ktorý po piatich rokoch vystriedal vdp. Tomáša Pavlíka.

29. septembra sme oslávili 30. výročie posviacky seminárnej kaplnky sv. Gorazda, ktorú 29. septembra 1995 vykonal J. Em. Ján Chryzostom kardinál Korec. Slávnostnú svätú omšu celebroval

Duchovné cvičenia v Čičmanoch

nitriansky pomocný biskup Mons. Peter Beňo, ktorý nám v homílii pripomenul slová evanjelistu Marka, v ktorých Pán povolal učeníkov, aby boli s Ním. Kaplnka je miestom, kde sa učíme sedieť pri nohách Ježiša a počúvať ho.

Dňa **10. októbra** sa bratia piatáci zúčastnili pastoračnej konferencie v Dome Xaver v Badíne s názvom Povolání mysliet' a slúžit' jinak. Vidiet', chápať a konať z inej perspektívy.

V dňoch **11. až 12. októbra** sme sa na Velehrade zúčastnili XIII. ročníka púte bohoslovcov Čiech, Moravy a Slovenska.

Dňa **14. októbra** počas slávnostnej svätej omše v seminárnej kaplnke, ktorú celebroidal generálny vikár Žilinskej diecézy Martin Kramara, boli bratom tretieakom požehnané reverendy, ktoré si v tento deň obliekli prvýkrát a následne boli prijatí medzi kandidátov diakonátu a kňazstva. Liturgickú slávnosť hudobne

Piatáci na konferencii v Badíne

DOD v centre mládeže Maják

Slávnosť kandidatúry a obliečka

Bohoslovci na veži Dómu sv. Martina

sprevádzal Zbor cirkevných hudobníkov Štátneho konzervatória pod vedením Hildy Gulyásovej.

17. až 18. októbra sme absolvovali duchovnú obnovu, ktorú viedol bratislavský pomocný biskup Mons. Jozef Haľko. Počas slávenia svätej omše v rámci obnovy prijal ministérium ako lytátu náš spolubrat Marek Mokoš.

Dňa **20. októbra** sme si pripomenuli 45. výročie protestnej hladovky bohoslovcov z Bratislavy v roku 1980.

Max Kašparů v Trnave

Dňa **24. októbra** sme si pripomenuli 10. výročie odchodu do večnosti blahovej pamäti nitrianskeho biskupa Jána Chryzostoma kardinála Korca, SJ.

Pri príležitosti Svätomartinského trojdnia v Bratislave sme boli **9. novembra** pozvaní na slávnostnú svätú omšu v Katedrále sv. Martina. Po nej sme navštívili budovu kňazského seminára, kde sme sa oboznámili s aktuálnou fázou jej prestavby a navštívili sme múzeum SNM na Bratislavskom hrade.

Vystúpenie Scholy Cantorum na UK

V Nedeľu na slávnosť Nášho Pána Ježiša Krista, Kráľa neba i zeme, **23. novembra**, sa v Katedrále sv. Eme­ráma v Nitre uskutočnili slávnostné večery, ktorým predsedal nitriansky biskup J. E. Mons. Viliam Judák.

V dňoch **29. až 30. novembra** sa v našom kňazskom seminári uskutočnila duchovná obnova pre mladých mužov vo veku 18–30 rokov, ktorú sme pripravili.

V sobotu **6. decembra** bratia dru­háci zorganizovali zábavný večer pre bratov propeudetov, čím ich prijali do seminárneho spoločenstva. Na tento program nadväzoval mikulášsky večierok, ktorý si pre nás pripravili bratia tretiaci.

Na slávnosť Nepoškvrneného poča­tia Panny Márie **8. decembra** sa konala slávnostná mariánska akade­mia, ktorú pripravili bratia štvrtáci.

Seminaristi na stretnutí mladých

Druháci na výlete v Sul'ove

Finále Jesennej biliardovej ligy

Jubilejné letné tábory

Ladislav Lenčes, 2. ročník; Ľubomír Staník, 4. ročník

Aj v tomto roku sme počas letných prázdnin pripravili letné tábory pre miništrantov z farností našich troch diecéz.

Pre starších miništrantov sme pripravili tábor s témou jubilejného roka. Katechézy boli na témy nádeje a modlitby, ktoré nás bližšie privádzajú a zdokonaľujú vo vzťahu s Bohom.

Okrem katechéz sme prežili i spoločné dobrodružstvo a aktivity na motokárach, kúpalisku, pri sledovaní filmov, spoločnej opekačke, na túre na Zobor či pri spoločenských hrách. V utorok sme si vyskúšali deň pod názvom „Bežný deň bohoslovca“, kedy sme si okrem duchovného formačného programu bohoslovcov vyskúšali i hodiny z latinčiny a spirituálnej teológie.

Počas celého tábora sme denne slávili svätú omšu a celý tábor sme zakončili duchovnou obnovou na tému: „Kresťan má byť kvas, nie trkvas“ spojenú s celonočnou adoráciou.

Pre mladších miništrantov sme opäť pripravili tri turnusy táborov, ktoré boli delené podľa jednotlivých diecéz. Aj turnusy mladších sa niesli témou jubilejného roka. Nechýbala dennodenná svätá omša, spoločná práca v skupinkách, kde sa animátori snažili priblížiť miništrantom jubilejný rok.

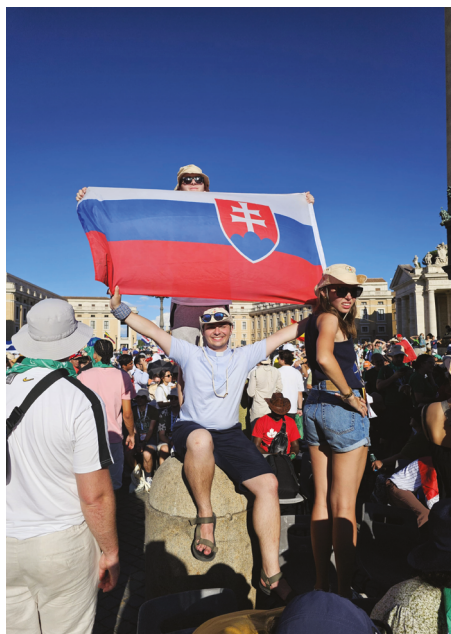
S témou tábora sa spájali i aktivity v tímoch, napr. vyrábali sme jubilejné kríže, s ktorými sme v skupinkách putovali do Katedrály sv. Emeráma. Aktivitou v meste sme spoznávali životopisy nových svätých: Carla Acutisa a Piera Giorgia Frassatiho.

Rôznymi súťažami v skupinkách sme zbierali gombíky, ktoré sme mohli minúť vo štvrtok večer na jarmoku, odkiaľ sme si odniesli rôzne suveníry na pamiatku z tábora. Sme vďační, že aj tento rok sme mohli v našom seminári privítať vyše 150 miništrantov. Veríme, že podnety a myšlienky pre nich určené sa im stanú vodidlom na ceste životom.

Jubileum mladých

Michal Svoboda, 3. ročník

„Nie sme tu na to, aby sme žili zo dňa na deň, ale aby náš život bol dobrodružnou výpravou.“ Tieto slová povedal pápež František slovenským mladým v roku 2021 v Košiciach. Myslím, že práve takto, môžem nazvať aj Jubileum mládeže, ktorého som sa spolu s ďalšími mladými zo Slovenska, i z celého sveta, v lete zúčastnil. Tak Vás, drahí čitateľa, pozývam vrátiť sa na chvíľku späť v čase a prežiť so mnou pár, pre mňa najsilnejších, okamihov tohto stretnutia. Môžeme teda pokojne zahodiť svetre, ťažké bundy či čapice a miesto nich nahodiť letný outfit, nasadiť si pútnický klobúk a v ľahkých sandáloch vykročiť na cestu spomienok horúcimi uličkami Ríma.

Prvým momentom bola chvíľa po uvítaní sv. omši. Konkrétne to bol príchod pápeža Leva XIV., ktorý prechádzal pomedzi nás Námestím sv. Petra a všetkých zdravil. Bol to nezabudnuteľný zážitok, pretože som pocítil to, že medzi nami je Peter, pastier celého stáda, ktorého som súčasťou. Spolu s niektorými chalanmi z našej partie sme bežali zo strany na stranu, len aby sme mohli Svätého Otca čo najlepšie vidieť. Vyskočili sme na najbližšie voľné stoličky, aby sme ho cez dav videli. Nebol od nás viac ako 5 metrov. Jeho prítomnosť, s preňho charakteristickým úsmevom, vo mne vzbudili pocit prijatia. Ešte väčšmi ma však dojal moment, keď som uvidel jedného z mladých so slzami v očiach. Aké zázraky a milosti si tu pre nich, i pre mňa, Pán pripravil? Ktovie... viem len to, že On a jeho milosť koná.

Ako druhé, čo by som chcel spomenúť, nie je žiadna konkrétna udalosť, ale krátke rozhovory a bežné stretnutia. Mohol som sa zdieľať s nespočtým množstvom mojich rovesníkov. Vypočuť si ich príbehy, ťažkosti i radosti. Ba, čo viac, stali sa súčasťou môjho života. V priebehu týchto dní som naozaj okúsil silu Božej prozreteľnosti. Je to krásne, ako práve vzťahy a priateľstvá sú obrovskou oporou na spoločnej ceste k svätosti. Vedomie toho, že nekráčam sám, ale v jednote s Cirkvou, mladou a živou, ma neprestajne naplňa nádejou.

Vrcholom Jubilea mladých bola vigília s pápežom Levom na pláni rímskeho predmestia Tor Vergata. Traja z radu mladých mohli v mene nás všetkých položiť otázky Svätému Otcovi. Na úvod sa dotkli témy priateľstva a vzťahov. V druhej hovorili o odvahe správne si vyberať a rozhodovať sa. Záverečná otázka narážala na tému konania dobra v každodennosti. Častokrát si aj ja kladiem podobné otázky: Prečo som sa vôbec rozhodol nasledovať Pána? Aký má dnes

zmysel stať si za svojimi rozhodnutiami? Odpoveď Svätého Otca na druhú otázku, bola odpoveďou aj na tie moje.

Boh ma miloval a povolal skôr, ako som sa ja rozhodol pre neho. On je verný a dokončí, čo vo mne začal. Teraz je rad na mne, a preto povzbudený slovami pápeža, opakujem, deň za dňom, Ježišovi svoje „Áno“. Každý deň. Len tak nájdem skutočné šťastie. A to zo srdca prajem nám všetkým, v akomkoľvek povolání, aby sme sa naučili darovať seba samých a dennodenne opakovať: „Ty, si môj život, Pane.“

Skúsenosti a Vianoce v Cenacole

Jakub Koleň, 2. ročník

Skôr než by som začal rozprávať konkrétne príbehy a spomienky na túto skúsenosť, chcel by som najprv predstaviť a v krátkosti priblížiť, čo to je vlastne Komunita Cenacolo, prečo som sa rozhodol vstúpiť a čo mi táto skúsenosť v tomto spoločenstve priniesla do môjho života a na ceste ku kňazstvu.

Komunita Cenacolo je kresťanské spoločenstvo, ktoré založila rehoľná sestra Rita Agnese Petrozzi - ktorú voláme Matka Elvíra. Založila ju dňa 16. júla 1983 v Taliansku - Saluzze, v deň spomienky Panny Márie Karmelskej, v jednom rozbitom a opustenom dome. Komunita je odpoveďou milosti Božej na zúfalé výkriky mnohých stratených mladých ľudí, sklamaných a podvedených, ktorí hľadajú radosť zo života a pravý zmysel existencie v klamlivých svetlách dnešného sveta. A tak sa zrodilo miesto, kde sú títo ľudia prijímaní s láskou. Miesto, ktoré im slúži, a ktoré sa v priebehu rokov stalo prameňom nádeje a vzkriesenia pre mnohých, ktorí sú stratení v tmách tohto sveta, nešťastní, na okraji spoločnosti, beznádejní, a ktorí sa ukrývajú v drogách, alkohole, gamblerstve a iných závislostiach.

Dnes Komunita počíta okolo 85 domov v krajinách Európskej únie a ďalších krajinách Európy, USA, Južnej Ameriky v Libérii na Filipínach. V týchto bratstvách sú prijímané tisícky ľudí, väčšinou mladých, často s hlbokými problémami, ale s vôľou spoznať pravý život cez komunitnú cestu. V Latinskej Amerike a v

Afrike sa okrem týchto bratstiev zrodili aj misie pre príjem detí z ulice, sirôt či opustených. Komunitný dom sa nachádza aj u nás na Slovensku v Kráľovej pri Senci. Do tohto spoločenstva som sa nedostal náhodou.

Až teraz vnímam, že Boh má pre mňa pripravenú špeciálnu cestu k svätosti, ktorá ale nie je ľahká. Chcel a stále chce, aby som bol ním, ale najprv túžil, aby som ozdravel, aby som zanechal svoju starú osobnosť, svoje problémy a odovzdal sa mu do Jeho rúk. Toto uzdravenie určite nebolo podľa mojich predstáv, no Pán mal pre mňa skutočne lepší plán. Vidím, že ako prostriedok formácie mi poslal do cesty predstavených seminára a komunitu.

V komunite som bol skoro 10 mesiacov, z toho posledný mesiac som dostal dar byť priamo v srdci a centre komunity Cenacolo, a to v Taliansku – Saluzze, kde som sa zúčastnil aj na festivale Sviatok života, kde sme spolu ako jedna veľká komunita z celého sveta prežili týždeň plný modlitieb, adorácií, hudby, divadla a radosti. Matka Elvira chcela, aby sme mali aj my sviatok, z ktorého by sme sa radovali, pri ktorom by sme si pripomenuli, že život je dar a každý jeden z nás, napriek našim životným okolnostiam a problémom má hodnotu a je v Božích očiach vzácny bez ohľadu na to, čo všetko zlé alebo dobré v živote vykonal.

V slovenskom dome som prežil 8 intenzívnych mesiacov, počas ktorých som si prešiel rôznymi úlohami, ako bolo chystanie raňajok, upratovanie okolo domu, maštal', zbor – hra na gitaru, skupina zábavy, predmodlievanie sa v kaplnke, preklad z taliančiny do slovenčiny alebo iné... Všetky tieto skúšky a úlohy ma naučili určitej zodpovednosti. Našiel som skutočných priateľov, s ktorými som sa mohol bez pretvácky a hanby podeliť o radosti, ale aj ťažkosti, ktoré sme denne prežívali všetci spolu. Komunita je veľmi pestrá, nakoľko prijíma s láskou členov bez akéhokoľvek rozdielu národnosti, rasy či jazyka. Keď som vstúpil do komunity, bol to prevažne Slovensko/Česko/Poľský dom, bolo nás okolo 20 chalanov, no postupne sa dom začal naplňovať a začali aj pribúdať rôzne národnosti, ako napr. Chorváti, Taliani, dokonca aj chlanci z Brazílie.

Z úcty k zakladateľke, jej pôvodu (Taliansko) a kvôli možnosti dorozumievať sa navzájom je komunitný jazyk

taliančina. Tento jazyk som sa nikdy predtým v škole neučil ani nemal s ním žiadnu skúsenosť. Skrz modlitbu, úlohy, prácu a hodiny taliančiny sme sa spoločne učili navzájom tejto reči, ktorá je veľmi univerzálna, praktická a nutná pre fungovanie a život v komunite. Môžem povedať, že je to obrovská škola života, ktorá mi zmenila život.

Naučil som sa a vyskúšal veľa ručných prác a získal skúsenosti vo starostlivosti o zvieratá, záhradu, okrasnú záhradu, upratovanie domu, ale aj odborných prácach ako murovanie či obkladanie. Spoznal som viac seba samého, svoje slabosti, nedokonalosti skrz ťažké a skutočne náročné chvíle, ktoré ma premieňali a formovali. Zároveň musím spomenúť aj tie pekné chvíle, kedy som zažil veľkú silu spoločenstva, ktoré sa spolu ako jedna rodina modlí, pracuje a buduje vzťahy.

Chcel by som vám opísať niektoré momenty a chvíle, ktoré mnou pohli počas pobytu v Cenacole a obzvlášť cez Vianoce. Prežívanie každého liturgického obdobia v komunite je veľmi intenzívne a špecifické. Spomínam si, že počas adventu a jeho príprav na Vianoce sme prežili pekné chvíle, ktoré sme začali tým, že sme spoločne robili veľký adventný veniec. Tento veniec každý z nás viackrát obmotal nitkou, čo symbolizovalo, že sme závislí jeden od druhého. Nerobili sme ho sami. Bol pri nás aj kňaz, ktorý nám pomohol hlbšie pochopiť a preniknúť do významu adventu, adventného venca a Vianoc. Mávali sme každú adventnú nedeľu katechézy, ktoré si chlapci pripravili spolu s úlohami, ako boli napríklad byť anjelom jeden pre druhého, modliť sa za druhého, odpustiť si, spraviť dobrý skutok a iné...

S úsmevom spomínam na program s Mikulášom, kedy sme si urobili jeden z druhého srandu a príjemne sa zabavili skrz naše slabosti a nedokonalosti, ktoré

sa premenili na radosť. Samotné Vianoce boli pre mňa veľmi zvláštne, nakoľko som ich prvýkrát prežíval mimo kruhu svojej pokrvnej rodiny. Dostal som tú česť zdobiť vianočný stromček, a potom aj ozdobovať dom spolu s ostatnými.

Mali sme netradičnú štedrú večeru, pri ktorej sme mali na stole rezeň, šalát a kofolu, no nechýbal klasický med, oplátky či cesnak. Mali sme polnočnú svätú omšu a po nej si chalani zo skupiny zábavy prichystali vianočný program plný aktivít, príbehov a hereckých scén. Potom každý dostal vianočný darček, v ňom bola kozmetika, oblečenie a niekedy aj listy od rodiny. Nakoniec posedenie a spoločný čas pri bohatých tanieroch plných mäsa a sladkostí, čo je v komunite vzácné.

Vianoce boli pre mňa veľmi silné, pretože som sa prvýkrát stretol s mojimi rodičmi, ktorých som 3 mesiace nevidel a ani nepočul, nakoľko v komunite sme všetci bez mobilu. Bol to najsilnejší zážitok v mojom živote, kedy som si

uvedomil, akí sú pre mňa vzácní a že stoja za mnou. Ďakujem Pánu Bohu za nich. Neodmysliteľnou časťou prípravy na Vianoce bola aj príprava živých jasličiek a jasličkovej pobožnosti v divadelnom predstavení, ktoré sa konajú každý rok. Toto vystúpenie sa zrealizovalo vďaka tvrdej práci, stálo veľa obiet a námahy každého jedného z nás. Do tohto nácviku, ktorý nebolo ľahké

zorganizovať a nacvičiť, sme predovšetkým vkladali naše srdcia, ochotu a talenty, ktoré nám Pán nadelil. Napriek bojovým podmienkam, zime, snehu, dažďu sme uskutočnili toto predstavenie tri razy. Nech Kristus, ktorý je stredobodom tohto všetkého a je svetlom pre nás, ožiari tmu našich srdiec a daruje nám pokoj.

Stretnutie seminaristov na Velehrade

Kristián Martinkovič, 3. ročník

Velehrad patrí medzi najposvätejšie miesta našich dejín. Svätý Ján Pavol II. nie náhodou nazval Velehrad „srdcom duchovných dejín českého a slovenského národa“. A práve na tomto mieste sa pravidelne stretávajú bohoslovci so snahou nanovo objaviť pramene spoločnej viery a poslania Cirkvi. S týmto miestom sa spája pôsobenie svätých Cyrila a Metoda, apoštolov Slovanov, ktorí v 9. storočí priniesli našim predkom svetlo viery a dar liturgie v reči ľudu. Tu, v srdci niekdajšej Veľkej Moravy, sa naplno rozvinulo kresťanstvo našich predkov a začala sa písať jeho jedinečná slovanská kapitola. Velehrad sa tak stal symbolom duchovného prameňa, z ktorého sa zrodila kultúra slovenského a českého národa.

Práve v tomto prostredí, ktoré nesie stopu stáročí modlitby a misijného úsilia, sa odohrával aj náš program. Púť sa konala v dňoch 10.–13. októbra, pričom hlavným dňom púte bola sobota - 11. október. Stretnutie sme začali svätou omšou, na ktorej boli prítomní bohoslovci z celého Česka a Slovenska. Omša sa niesla vo veľmi príjemnej atmosfére a bolo v nej cítiť silné spoločenstvo. Po svätej omši sme si spravili aj spoločnú fotku pomocou dronu.

Po liturgickej časti programu sme plynulo prešli aj na vzdelávaciu časť, kde sme mali možnosť zúčastniť sa prednášky o synodalite. Sám som sa stretol s tým, že ľudia často nevedia, čo to znamená, tak vám to v krátkosti

vysvetlím: Slovo „synoda“ pochádza z gr. syn-hodos – „kráčať spoločne“. Synodalita je spôsob, akým Cirkev ako Boží ľud spoločne kráča, počúva a rozlišuje, kam ju vedie Duch Svätý, pri zachovaní jednoty s pastiermi. Nie je to nový vynález, ale návrat k najstaršej praxi Cirkvi.

Po dobrom obede sme pokračovali v synodálnom duchu. Nasledoval čas v skupinkách, v rámci ktorých sme diskutovali na rôzne témy. Hovorili sme o tom, z akých farností pochádzame a ako v nich fungujeme. Postupne sme zistili, že synodalita žije v jednotlivých diecézach svoj vlastný život – niekde prekvitá, inde spí hlbokým spánkom. Keď sme si mysleli, že deň už nemôže mať vyšší duchovný rytmus, prišli bratia gréckokatolíci a pozdvihli ho akatistom, ktorý zavŕšil našu spoločnú púť.

Po tejto krásnej modlitbe sme sa spoločne pobrali do rodín, ktoré nás s radosťou prijali. V nich sme zažili veľmi peknú atmosféru prijatia a otvorenosti. Navzájom sme zdieľali naše radosť aj starosti. Našu púť sme ukončili slávnostnou nedeľnou svätou omšou a obedom v rodinách.

Keď sme sa lúčili, uvedomovali sme si, že Cirkev sa rodí práve tam, kde sa stretáva modlitba, spoločenstvo a bratská láska. Púť sa skončila, ale poslanie pokračuje: byť pre ľudí darom, tak ako boli sv. Cyril a Metod darom pre náš národ.

Popedeuti

BA

Tomáš Konečný
Báhoň

Juraj Macháček
Skalica

BB

Lukáš Detko
Prievdza

Richard Vírik
Zvolenská Slatina

NR

Tomáš Hodál
Bošany

Jaroslav Supek
Nové Zámky

TT

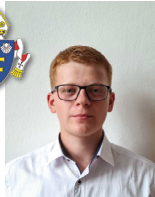
Šimon Kolarovič
Bošáca

Stanislav Šintál
Piešťany-
sv. Cyríl a Metod

ZA

Marian Chrobák
Raková

Samuel Marko
Martin

Druháci

Marko Krajčí
Bratislava-
Sedembolestná

Filip Caudt
Zvolen-mesto

Michal Majtényi
Partizánske-Šípok

Ladislav Lenčoš
Močenok

Richard Branický
Trnava-Modranka

Jakub Koleň
Raková

Andrej Královič
Čáry

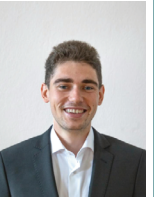
Juraj Majzler
Tekovská
Breznica

Adam Strapek
Vysočany

Matúš Malec
Kátlovce

Marek Kramara
Bytča

Tretiaci

Kristián Vrátny
Bratislava-
Ružinov

**Kristián
Martinkovič**
Malé Kršteňany

Michal Svoboda
Nitra-
Dolné mesto

a toto vaše „
ktoré mu ad
klíči v život
a spreva
nevyhnutn
rozlišovania a fo

Matej Bohuš
Žilina-Vlčince

René
(C)

Štvrtáci

Piataci

Šiestaci

Peter Uhajda
Vá Baňa

Ladislav Lomjanský
Krupina

Filip Trebuľa
Veľký Krtíš

Tímotej Gregor
Čierne Kľačany

Matej Kuna
Dolné Motešice

Zoltán Ilcsik
Kolárovo

Lubomír Staník
Podvysoká

Andrej Hlúšek
Bolešov

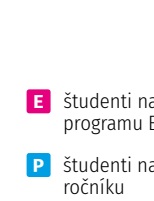
Marek Mokoš
Senec

Vojtech Kováč
Horné Hámre

Benjamín Rakota
Vráble

Matúš Bielčík
Korňa

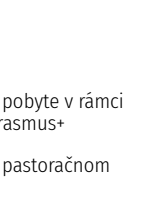
Ivan Hrušovský
Radava

Ján Mikuško
Chrenovec-Brusno

Dominik Broniś
Bánovce nad Bebravou

Ján Haršaník
Žilina-mesto

Jakub Jurkovič
Senica

Matúš Mikuško
Chrenovec-Brusno

Ivan Komžík
Zlaté Moravce

Krištof Martinák
Trnava-mesto

Andrej Decký
Dolný Hričov

Ondrej Verbovský
Bratislava-Miletičova

Marek Vaŕlavíc
Nová Huta (RO)
ORADEA

Christián Kvasňovský
Nitra-Klokočina

Štefan Pálesch
Šala-Veča

Andrej Taška
Predmier

...hovoríte
...pokorou
...dvahou
...„áno“
...Kristovi,
...ktorý vás
...volá,
...tu som“,
...resujete,
...te Cirkvi
...ádza ho
...á cesta
...ormácie.

Lev XIV.

Ľubomír Brandýs
Čadca

E študenti na pobyte v rámci programu Erasmus+

P študenti na pastoračnom ročníku

Propedeutický ročník

Juraj Majzler, 3. ročník

Drahí čitatelia, aj v tomto akademickom roku prišiel do nášho seminárneho spoločenstva nový vietor. Do propedeutického ročníka nastúpili mladí muži z piatich slovenských diecéz, ktorí pocítili Pánovo volanie. Začali svoj prvý, tzv. propedeutický rok, ktorý je vstupnou bránou do kňazskej formácie. Je to čas dozrievania, prehlbovania duchovného života a zároveň čas, v ktorom môžu hlbšie preniknúť do tajomstva ich vlastného povolania. V nasledujúcich riadkoch Vám ponúkame ich krátke predstavenie a zároveň Vás prosíme o modlitbu, aby ich Pán viedol a posilňoval na tejto ceste.

Ktorá činnosť doma, vo farnosti, t'a najviac „baví/bavila“?

Vo svojej rodnej farnosti Prievidza – Mesto, ma bavilo mnoho aktivít. Môj aktívny život vo farnosti sa začal v roku 2022, kedy som prežil svoje obrátenie. Prvá aktivita bola-byť hlavným miništrantom. Hoc som ním oficiálne nikdy nebol, aj tak som sa snažil starať o to, aby bola liturgia slávená dôstojne. Snažil som sa, aby miništranti vždy vedeli, čo majú robiť, aby chodili načas, aby boli služby pri oltári férovo rozdelené a aby nás bolo dosť na dôstojné slávenie liturgie. Taktiež som slúžil ako kostolník v piaristickom kostole. Za tie roky, čo som rozlišoval svoje povolanie, pomáhal som tiež ako animátor birmovancov.

Oblúbený svätý: Páter Pio z Pietrelčiny

Hráš na nejaký hudobný nástroj? Čím je pre teba zaujímavý?

Láska k hudbe ma sprevádza po celý život. Klavír a organ sú nástroje, ktoré ma od detstva neprestajne fascinujú. Nosia v sebe niečo tak povznášajúce, čo moju umeleckú dušu vytrhne z koloritu všedného dňa. Klavír je pre mňa viac než len nástroj – je to prostriedok, cez ktorý môžem vyjadriť svoje akékoľvek pocity, či už radosť, pokoj alebo smútok. Každý tón, ktorý sa ozýva z klavíra nesie emóciu, ktorú slovami nemožno vyjadriť. Organ ma naopak očaril svojím majestátnym zvukom, ktorý v sebe nesie celý orchester. Tento „kráľ medzi hudobnými nástrojmi“ dokáže naplniť nielen sakrálny priestor, ale aj navodiť dojem, že hudba nemá hraníc.

Oblúbený svätý: Rita z Cascie

Lukáš Detko

Prievidza – mesto

19 rokov

Tomáš Hodál

Bošany

31 rokov

Marián Chrobák

Raková
19 rokov

Čím je pre teba vzorom Panna Mária?

Panna Mária je mi veľmi blízka už od detstva, pretože náš farský kostol je zasvätený jej narodeniu. Vždy som ju vnímal ako Matku, ktorá ma sprevádza a ochraňuje. Je pre mňa vzorom hlbokkej viery, pokory a ochoty slúžiť Bohu i ľuďom. Pri zvestovaní jej anjel oznámil Boží plán a ona odpovedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ Aj ja som sa Pánovi snažil odpovedať na jeho volanie s túžbou slúžiť mu a dôverovať tak, ako Mária. Pri modlitbe posvätného ruženca cítim pokoj a blízkosť niekoho, kto ma miluje. Panna Mária je pre mňa Matkou a sprievodkyňou na ceste viery i služby. Vedie ma k Ježišovi a učí ma dôverovať Bohu v každej situácii.

Oblúbený svätý: Ján Pavol II.

Šimon Kolárovič

Bošáca
20 rokov

Študoval si... Ako by si sa vedel uplatniť v budúcnosti?

Študoval som na piaristickom gymnáziu v Trenčíne a neskôr jeden rok na Fakulte elektrotechniky a informatiky STU v Bratislave. Som teda poznačený aj touto skúsenosťou štúdia a odzrkadlilo sa to aj na mojom zmýšľaní. Skoro vždy som bol vedený skôr k analytickým spôsobom myslenia, skúmania a riešenia problémov a tieto postoje som si udržal až dodnes. Myslím, že práve tento spôsob kritického myslenia môže byť výhodou nielen v rozširovaní mojich vedomostí, ale najmä v spoznávaní Boha, a teda Pravdy. Kritické myslenie ako vlastnosť vnímam ako veľmi kľúčovú, a to z dôvodu, že rýchlo mizne v našej spoločnosti. Potom z toho vznikajú rôzne nedorozumenia a zbytočné chyby, ktorým sa dalo vyhnúť.

Oblúbený svätý: Faustína

V čom vidíš najväčšie rozdiely medzi životom v seminári a „vonku“?

Asi najväčším rozdielom, ktorý som začal pociťovať tu v seminári oproti tomu „vonkajšiemu“ svetu, je život v komunite, ktorá sa zaujíma o svojich členov bez rozdielu na to, ako dlho sú jej súčasťou. Ako prvák som hneď v prvých dňoch a týždňoch cítil od starších chalanov ozajstnú otvorenosť a úprimnosť. To bolo pre mňa veľkým povzbudením, no zároveň aj výzvou, aby som potláčal individualizmus, ktorý som si v sebe cez rôzne skúsenosti zo života „vonku“ postupne vybudoval. Zároveň je isto rozdielom aj určitý režim a program, na ktorý človek musí nabehnúť (no nie je to nič nezvládnuteľné). Cítim, že ma to postupne učí zodpovednosti, ale aj pokore.

Oblúbený svätý: Ján Nepomucký

Ako zatiaľ vnímaš seminárne spoločenstvo?

Seminárne spoločenstvo zatiaľ vnímam veľmi pozitívne. Predstavení sú ku nám veľmi milí, No, samozrejme, majú i patričný rešpekt. Humor im rozhodne nechýba. Seminaristi sú rôznorodí, či už ide o vek alebo zázemie, z ktorého pochádzajú. No i cez naše rozdiely sme sa rýchlo dali do reči a začali vytvárať priateľtvá. Myslím si, že ako prváci tvoríme celkom solidnú partiu. Tak isto aj seminaristi, čo tu už strávili nejaký ten rok, sa o nás zauímajú. Už od prvých dní nás vrelo privítali a s radosťou vysvetlili, kde sa čo nachádza a ako niektoré veci fungujú. Jasné, že sa občas objaví dáka nehoda, no nič také hrozné, čo by sa nedalo prekonať. Nech nám v tom Pán pomáha.

Oblúbený svätý: Maximilián Kolbe

Tomáš Konečný

**Báhoň
20 rokov**

Juraj Macháček

**Skalica
20 rokov**

Samuel Marko

Martin
24 rokov

Rád cestuješ? Ktoré miesto na svete je tvoje najobľúbenejšie?

Jednou z mojich srdcoviek je Balkán, a to konkrétne moje milované Chorvátsko. Už od útleho detstva som vnímal túto krajinu ako miesto, kde som sa cítil veľmi dobre. Predchádzajúce univerzitné štúdiá mi ponúkli možnosť vďaka programu Erasmus+ významne prehliť môj vzťah k tejto krajine situovanej medzi Dunajom a Jadranom. Pre mňa, Svoradovčana, bolo veľmi milé pôsobiť v rodisku človeka, ktorý zanechal významnú stopu práve v mojom bratislavskom študentskom domove Svoradov. Reč je o Tomislavovi Kolakovičovi. Aj vďaka tomuto čriepku môjho príbehu neustále s radosťou obdivujem krásy slnkom zaliatej Slavónie, ale aj príhorskej Dalmácie, ba aj celého Balkánu.

Oblúbený svätý: bl. Alojzije Stepinac

Máš nejaký obľúbený citát? Čím je pre teba blízky?

Oblúbený citát: „A tak teraz ostáva viera, nádej a láska, tieto tri, no najväčšia z nich je láska“ (1Kor, 13). Tento citát je môj najobľúbenejší z toho dôvodu, že apoštol Pavol v ňom vystihuje jadro kresťanskej viery. Viera nás spája s Bohom a učí nás dôverovať mu. Nádej nám pripomína, že Boh je vždy s nami a nemusíme mať v živote strach. No a láska je najväčšia, pretože z nej všetko vychádza a všetko k nej opäť smeruje. Sú rôzne druhy lásky: rodičovská, partnerská, priateľská. Ale tá najväčšia a najtajomnejšia je Božia láska.

Oblúbený svätý: Michal Archanjel

Stanislav Šintál

Piešťany – sv. Cyril a Metod
21 rokov

Ako reagovalo moje okolie, keď som im povedal že idem do seminára?

Tohto som sa bál, keď som rozlíšil, že chcem ísť do seminára. Keďže v mojom okolí mám kamarátov, ktorí sú ateisti, a tak isto aj kolegovia v robote, nevedel som, ako a či im to oznámim. Chcel som to udržať v tajnosti, no vedel som, že nemôžem ľuďom zmiznúť z očí, keď s nimi trávim každý deň. A rozmýšľal som. Nič iné mi nenapadlo, iba to, že som sa začal modliť. Modlil som sa k Bohu, aby som nemusel zažívať posmešné a urážlivé poznámky k môjmu volaniu. A Boh začal pracovať. Drvivá väčšina ľudí, ktorým som oznámil, že som sa rozhodol pre seminár mi dala veľmi podporné a dobré reakcie. Veľmi ma to povzbudilo a ďakujem Pánovi za to, že bol ku mne milostivý.

Oblúbený svätý: Don Bosco

Čím je pre teba vzorom tvoj oblúbený svätý?

Svätý Augustín je pre mňa hlbokým vzorom, pretože ukazuje, že aj človek zranený, nepokojný a hľadajúci môže nájsť naplnenie, keď sa otvorí Bohu. Jeho život ma učí, že Boh dokáže premeniť aj dušu, ktorá dlho blúdila a hľadala šťastie na nesprávnych miestach. Fascinuje ma jeho odvaha priznať si pravdu o sebe a prijať Božiu milosť, ktorá zmenila celý jeho život. Augustín mi ukazuje, že svätosť nevyrastá z dokonalosti, ale z túžby patriť Bohu, z úprimnej modlitby a z vytrvalosti vracieť sa k Nemu aj po pádoch. Učí ma hľadať Božiu vôľu v tichu srdca a nebáť sa dlhého zápasu, ktorý vedie k hlbšiemu obráteniu a väčšej dôvere v Božiu prítomnosť.

Oblúbený svätý: Augustín

Tadeáš Vanko

Piešťany – sv. Štefan

21 rokov

Richard Virik

Zvolenská Slatina

21 rokov

Vianočná anketa v seminári

Matej Bohuš, 3. ročník

Vianoce sú časom ticha, radosti a Božej blízkosti. Každý ich prežívame trochu inak – v modlitbe, v spoločenstve, v službe či v osobnom rozjímaní nad tajomstvom vtelenia. Opýtali sme sa preto niekoľkých bohoslovcov, čo pre nich znamenajú Vianoce a ako sa toto tajomstvo dotýka ich viery.

Čo pre teba osobne znamená tajomstvo Vianoc – ako ho prežívaš doma alebo vo farnosti?

Ivan, 6.ročník

Keď počujem slovo Vianoce, predstavím si svoju rodinu. Žiadny iný sviatok v roku pre mňa nie je tak veľmi rodinný ako Vianoce. Počas tohto obdobia si najviac uvedomujem, aký je dar byť členom rodiny.

Štefan, 6. ročník

Pre mňa je tajomstvo Vianoc predovšetkým pripomienkou, že Boh sa stal človekom, aby sa kľuďom dokázal viac priblížiť. Doma ho prežívam ako čas stíšenia, modlitby, odpočinku a pokoja v rodine. Vo farnosti vnímam Vianoce najmä cez liturgiu, ktorá mi pomáha hlbšie prežiť Kristovo narodenie. Celé vianočné obdobie je pre mňa pozvaním otvoriť srdce Bohu aj ľuďom okolo seba.

Marek, 2. ročník

Tajomstvo Vianoc znamená pre mňa tichý príchod Boha na zem. Preto o to radšej navštevujem svojich blízkych počas Vianoc a snažím sa im prinášať to, čo nám priniesol Ježiš: lásku, radosť a pokoj.

Ktorý moment Vianoc ti najviac pomáha uvedomiť si prítomnosť narodeného Ježiša Krista?

Adam, 3. ročník

Liturgia, ktorou slávime narodenie Pána, je mi nielen anamnézou, kedy si uvedomujem tajomstvo Božieho vtelenia, ale predovšetkým skutočným a živým zakúšaním Ježišovej prítomnosti medzi nami, v zhromaždenom spoločenstve veriacich. Kristus sa mi v temnotách svätej noci stáva tak svetlom, ktoré môžem uzrieť, ako aj Slovom určeným na vypočutie a úplné prijatie. Boh so svojou podstatou nezostal ukrytý v neprístupnom nebeskom príbytku, ale vychádza nám v ústrety, aby priniesol pokoj a poriadok aj do môjho domova skrze Ježiša Krista, jeho jediného prostredníka.

Juraj, 3.ročník

Veľmi silným momentom je pre mňa práve vianočná noc, v ktorej sa mnohí zúčastňujeme polnočnej sv. omše. Táto noc je pre mňa „apoštolkou“ výnimočného ticha a pokoja. Môžem sa v duchu preniesť k betlehenským jasličkám a vďaka tichu a samote noci pobudnúť pri novonarodenom Spasiteľovi.

Ako by si dnes – uprostred zhonu a komercie – pomohol sebe aj druhým znovu objaviť pravý zmysel Vianoc?

Ladislav, 4.ročník

Zamerajme sa na jednoduchosť! V jednoduchosti je krása. Nemusíme mať všetko krásne nazdobené či napečených 10 druhov zákuskov. Iste, aj to je dôležitou súčasťou sviatkov. Ale omnoho dôležitejšie je, že On sa narodil.

Marian, propedeutický ročník

V dnešnom zhone a komercii sa snažím objavovať pravý zmysel Vianoc v tichu modlitby a rozjímania nad narodením Krista. Vianoce sú pre mňa predovšetkým o Božej láske, ktorú môžeme prežívať v blízkosti rodiny a priateľov. Snažím sa otvoriť svoje srdce narodenému Kristovi a byť prítomný druhým, pretože skutočným darom je láska, pokoj a vzájomná blízkosť, ktoré prichádzajú od Pána. Právě Vianoce prežívame vtedy, keď dovolíme narodenému Kristovi prebývať v našom srdci.

Christián, 6.ročník

Myslím, že veľkú hodnotu má osobné a úprimné prežívanie radosti a pokoja z tohto tajomstva, ktoré má nabrať formu svedectva v medziľudských vzťahoch. Zvyčajne sa to prejavuje tým, že sa zrazu odstrihнем častokrát od zmysluprázdnych a povrchných záležitostí, vrátane zbytočných hádok a kriku, aby som zasieval ten pravý pokoj. Často sa však takáto radosť a pokoj rodí až v momentoch, keď sa zastavím pri jasliach nášho Pána.

Obloha ako zrkadlo

Róbert Horka, prodekan RCKMBF

Zrkadlom väčšinou ľudia volajú vodnú hladinu, pretože ak je pokojná, dokážu v nej uvidieť svoj obraz. Ale aj oblohu možno nazvať zrkadlom, lebo žalm hovorí, že nebesia rozprávajú o sláve Boha a obloha hlása dielo jeho rúk. Aj obloha teda odráža obraz, lebo odhaľuje diela samého Boha. Preto je dobré všímať si ju.

Naši predkovia to robili často, lebo od nej záviselo ich prežitie. Vzhľad oblohy prezrádzal, či budú mať čo jesť alebo či sa netreba báť pohromy ničiacej ich domy. A čo z oblohy vyčítali, vložili do ľudových múdrostí, ktoré voláme pranostiky, v preklade: to, čo sa od vekov opakuje.

My dnes už na oblohu tak často nehľadíme, lebo od toho až tak nezávisí naše prežitie. Ale mali by sme, pretože hlása dielo Božích rúk. S týmto zámerom dvíhal k nebu oči aj svätý Augustín. A svojím bystrým rozumom z nej ako z Božieho zrkadla prečítal aj

mnoho o dobrom Pánu Bohu. A pohyby oblohy si nielen všimal, ale o nich často aj kázal, aby odhalil svojim farníkom diela Božích rúk, ktoré videl na nebi. Na jednu z tém jeho kázni by som rád upozornil teraz, vo vianočnom čase, lebo sa týka práve týchto dní.

Nebeské divadlo vykúpenia človeka sa začalo na najdlhší deň v roku, keď sa slávi sviatok narodenia Jána Krstiteľa. Viem, že dnes letný slnovrat pripadá na 21. júna, ale keď Cézar reformoval kalendár, stanovil ho na 25. júna. A tak ho vtedy aj slávil. Takže na Jána Krstiteľa bol najdlhší deň roka, čo Augustín vyložil tak, že tento Pánov predchodca ako posledný prorok dodal posledný kúsok svetla, čiže proroctva o príchode Spasiteľa.

Preto jeho sviatok pripadá na najdlhší deň. Potom sa dni začínajú skracovať, až do zimného slnovratu, čiže najdlhšej noci v roku. Ten vtedy pripadal na dnešné Vianoce, teda na 25. decembra.

Vtedy do najdlhšej noci, ktorá zobrazuje temnotu hriechu a smrti, Boh posielala svetlo. Len maličké, lebo deň je vtedy najkratší, priam svetlo – dieťaťko, Božieho Syna, Ježiša Krista. A tak, ako rástol v pozemskom živote Kristus, začne od tohto dňa rásť aj denné svetlo.

Na Nový rok o slepačí krok. Na Tri krále o krok ďalej. Na Hromnice o hodinu viac. Svetlo rastie a deň sa predlžuje až do Veľkej noci, ktorá sa slávi okolo dňa jarnej rovnodennosti. Keď je deň rovnako dlhý ako noc, odohrá sa rozhodujúci boj svetla s tmou, Krista s diablom, života so smrťou, v ktorom Kristus slávne zvíťazí a porazí diabla, smrť i temnotu pekla. A obloha to zvestuje tak, že odvtedy je už svetla stále viac ako tmy, až do dňa Jána Krstiteľa.

Okolo týchto troch sviatkov sa točí celý rok, a aby sme náhodou nezabudli na veľké diela Božích rúk, hlása ich sama obloha. Prvým dielom sú proroci ohlasujúci od Adama až po Jána Krstiteľa príchod Mesiáša. Oni svojimi

výrokmi prinášali Božiemu ľudu nádej na spásu, aby ľudia mohli kráčať životom ako pútnici nádeje. Tak za spásou kráčame v ich svetle dodnes aj my.

Druhým je Kristov príchod na svet, keď Boh opúšťa nebo, aby sa stal človekom a v temnote tohto sveta pohľadal človeka, ktorý sa mu ako zablúdená ovečka stratil z jeho nebeského košičara.

A tretím dielom je veľkonočný Kristov prechod zo smrti do života, z temnoty do svetla, keď pri svojom zmŕtvychvstaní zažiaril tým, čo sedeli vo tme a v tône smrti a vyviedol ich nielen na svetlo dňa, ale nakoniec ich so sebou vzal aj do neba. Takto sa Augustínoviprihovárala sama obloha a jej posolstvo o dielach Božích rúk, ktoré prerazoval, je aktuálne aj pre nás. Lebo každý, kto sa ňu pozrie dnes, uvidí to isté, čo videl on.

Požehnané vianočné sviatky!

Vianoce a Svetlo

Lubomír Staník, 4.ročník

VIANOCE. Ticho padá sneh a svojou belosťou prikrýva všetko do krásnej čistej periny.

VIANOCE. Všetky budovy a výklady našich miest a mestečiek sú dokonale vyzdobené a vysvietené farbami celého vianočného spektra, aby pohladili ľudské oko.

VIANOCE. Zháňanie darčiekov pre našich milovaných, aby sme ich mohli obdarovať kúskom šťastia.

VIANOCE. Zvuk kolied a vianočných piesní zo všetkých kútov sveta, ktoré sa nám snažia vryť do hlavy a naladiť nás tou pravou vianočnou náladou.

VIANOCE. Čas stretnutí a milých rozhovorov, ktoré smieme aspoň raz v roku zakončiť želaním: „Šťastné a veselé.“

VIANOCE. Obdobie, keď sa v našich domácnostiach snúbi vôňa sladkých medovníkov s hlukom vysávača, ktorý zabľúdi aj do tých najnepreskúmanejších kútov domova.

VIANOCE. Najkrajšie obdobie roka, kedy je rodina zidená pri jednom stole a nech už bol uplynulý rok akýkoľvek, môžeme zažiť lásku, prijatie a teplo domova.

Toto všetko rozhodne patrí k Vianociam a už si ani nevieme tieto sviatky bez toho predstaviť. Ale čo robí skutočne VIANOCE VIANOCAMI?

Žijeme v uponáhľanej dobe. V čase, keď sme sa dostali do určitého stereotypu. A to platí pre všetky generácie. Deti, teenageri, rodičia s deťmi, starí ľudia – každý z nás prežíva toto obdobie trochu inak. Stretávame sa s vyjadreniami, že nikto na nikoho dnes už nemá čas, má veľa práce, má veľa povinností, nestíha.

Začali sme sa medzi sebou menej stretávať a komunikovať. Prežívame svoje bolesti, trápenia, starosti po svojom a máme pocit, že nás pomaly, ale isto, všetko začína prerastať a už to jednoducho nezvládame.

Dovolím si však tvrdiť, že ani v dobe narodenia Ježiša Krista to nebolo iné. Iste, ľudia mali rozdielne povinnosti, rozdielne starosti, rozdielne trápenia... ale mali ich. Aj oni sa ponáhľali, riešili prežitie, budúcnosť svojich rodín a zápasy bežného života. A predsa práve do takéhoto sveta Boh vstúpil nenápadne, potichu, skromne.

Nezdá sa aj vám, že Vianoce sú len časom niekoľkých dní, ktoré rýchlo uletia a život sa potom znovu vráti do starých koľají ako akoby sa nič nezmenilo? A predsa by to tak nemalo byť. Vianoce nie sú iba sviatkom, ktorý máme „prežiť“, ale pozvaním, aby sme ich skutočne žili. Ako na to? Odpoveď nám dáva samotná liturgia.

Počas „polnočnej svätej omše“ počujeme jedno z najkrajších starozákonných čítaní od proroka Izaiáša. Hneď prvá veta vyjadruje to základné poslanstvo Vianoc: „Ľud, čo kráča vo tmách, uzrie veľké svetlo, nad tými, čo bývajú v krajine tieňa smrti, zažiarí Svetlo.“ Iz 9,1

Toto je kľúč života Vianoc. Naučiť sa vidieť SVETLO:

SVETLO, ktorému sa klaňali chudobní pastieri z Betlehema

SVETLO, ktoré privádza mudrcov, k očakávanému kráľovi

SVETLO, ktorým je nádejov pre trpiacich a chorých všetkých čias

SVETLO, ktoré sa nám zjavuje v každom zázraku a podobenstve Mesiáša

SVETLO, ktoré bolo neskôr zapreté a umučené

SVETLO, ktoré svojím zmŕtvychvstaním prepísalo celé dejiny

SVETLO, ktoré i dnes prežaruje naše životy a svieti nám na ceste k Nemu

Toto milujúce SVETLO sa aj v tieto Vianoce narodilo v Betleheme a rodí sa každý rok, aby nám pripomenulo, že nás už takmer 2000 rokov sprevádza a svieti nám na našich životných cestách.

Prajem Vám, nech SVETLO, ktoré s otvorenou náručou z malých jasličiek objíma každého z nás, urobí tieto Vianoce inými, ako tie predchádzajúce, a nech ich už nikdy neprežívame, ale skutočne žijeme.

Spomienka na Krištofa

Kristián Vrátny, 3. ročník

Deň pred sviatkom Všetkých svätých sme sa dozvedeli smutnú a ťažkú správu. K nebeskému Otcovi odišiel po krátkej chorobe vo veku 30 rokov náš drahý brat, diakon Krištof Martinák. Krištof bol nielen diakonom Trnavskej arcidiecézy, ale aj dobrým priateľom, bratom a aktívnym prispievateľom do nášho časopisu ADSUM. Bolest' po jeho odchode sme naplnili nádejou na stretnutie so zmŕtvychvstalým Kristom. Aj keď zopár viet nedokáže vystihnúť veľkosť Krištofovho priateľstva, zaspomínali sme si na neho v nasledujúcich riadkoch.

Na Krištofa si spomínam s veľkou vďačnosťou v srdci a s úsmevom. Bol to človek, pri ktorom som sa vždy cítil dobre. Bol pjný, priateľský, empatický a otvorený. Mal úžasný zmysel pre humor. Jeho smiech bol úprimný a vedel rozosmiať aj vtedy, keď bolo naozaj ťažko. Vážil som si, že sa s ním dalo hovoriť aj súkromne o dôverných veciach, jednoducho a bez pretvácky. Bol taký „pohod'ák“, ktorý nič zbytočne nedramatizoval, a práve tým prinášal do nášho spoločenstva veľa pokoja a radosti. Nikdy nezapomenem na jeho výbuchy smiechu. Mal som ho úprimne rád a veľmi mi chýba. Často na neho myslím a nezapomenem.

- Andrej Taška

Pri našom poslednom rozhovore sa Krištof zaujímal, kde budem počas víkendu a či si nájdem čas na oddych. Práve to výstižne charakterizovalo jeho povahu: priateľskosť, pozornosť a úprimný záujem o človeka, ktorý nikdy nebol len naoko. Mal dar humoru - jednou trefnou poznámkou dokázal odľahčiť aj napätú situáciu. Zvlášť mi utkveli v pamäti jeho punkta (večerné zamyslenia pre spoločenstvo seminára), v ktorých, používajúc futbalovú terminológiu, pozýval k budovaniu zdravého spoločenstva cez radosť z úspechu druhého s výzvou „kopať za jeden tím“.

- Peter Pajerský, prefekt

Vystúpil som z autobusu v Bratislave a kráčal som do centra mesta. Na príchode pre chodcov ma oslovil mladý muž, ktorý sa so mnou rozprával, akoby ma poznal. Keďže som netušil, kto to je, prehodil som s ním pár neurčitých slov a pokračoval ďalej. O deň neskôr, keď som nastúpil do seminára, som ho opäť uvidel v jedálni. Bol to Krištof. Už vtedy, ešte pred mojím príchodom, prejavil záujem o priateľstvo a prijatie do novej rodiny. Táto prvá spomienka na Krištofa pre mňa vystihuje, kým bol: priateľ, kamarát, „otec“, ktorý mal dar budovať spoločenstvo a vzťahy a v každom človeku hľadal dobro.

- Marek Mokoš

Spolubrat Krištof bol človekom hlbkej viery, veľmi srdečný a úprimný. Bol dobrým priateľom a verným spolubratom, na ktorého som sa vždy mohol spoľahnúť. Mal otvorené srdce pre potreby ľudí okolo seba a vždy dokázal s láskou vypočuť iných. Nikdy sa nebál povedať pravdu priamo a otvorene. Jeho život bol svedectvom lásky k Bohu a k blížnym.

- Štefan Pálesch

Ak by som mal opísať Krištofa jedným slovom alebo vetou, čo je prakticky nemožné, napadá mi situácia z legendárnej trilógie Sváko Ragan, keď mu Róm - huslista - hovorí: „Pán Ragan, vy ste človek!“ Tak aj Krištof bol človek, človek so všetkým, čo k tomu patrí. Uvedomoval si svoju ľudskosť, o ktorú sa vedel krásne deliť s ostatnými. Na rovnu ti povedal, keď si niečo spravil alebo nespravil, no vždy ťa vedel vypočuť. Navždy budem mať vo svojom srdci zapísané naše dlhé nočné dišputy, ktoré sa niekedy ťahali až do skorých ranných hodín ☺. Krištof sa nikdy na nič nehral, bol autentický, a to

so si na ňom veľmi vážil. Zapôsobil na mňa jeho zmysel pre humor a iróniu. V seminári sa hovorí, že bratia sme preto, lebo rodinu si človek nevyberá. V Krištofovi som však neprišiel len o brata, ale najmä o blízkeho priateľa, po ktorom vo mne zostalo prázdne miesto. Krištof, ďakujem, a nech ťa Pán čo najskôr privíta vo svojom náručí!

- Ivan Komžík

Medzi mnou a Krištofom vzniklo také pevné puto, že by som ho smelo prirovnal k zväzku rodných bratov. Spolu sme vstúpili do formácie v seminári v septembri 2020 a počas nasledujúcich rokov som si na ňom nesmierne vážil dôveru, ktorú mi prejavoval. Rovnako aj to, že mohol cítiť moju dôveru k nemu. Bol človekom širokých vzťahov, s úprimným záujmom o druhých, neraz až natoľko, že kvôli nim odkladal vlastné povinnosti. Vedel žiť prítomnú chvíľu; minulosť i budúcnosť akoby spájal do jednej reťaze okamihov, na ktoré sa dokázal naplno sústrediť, nech už robil čokoľvek a s kýmkoľvek sa stretol. Za toto plné prežívanie prítomnosti som ho vždy obdivoval.

- Ondrej Verbovský

Krištof bol pre mňa človekom, ktorý vedel „byť tu a teraz“. Jeho schopnosť žiť prítomnú chvíľu mi dávala pociťť úprimný záujem o mňa, vždy v humornej a uvoľnenej atmosfére. Vážil si každého človeka a veľmi túžil po jednote nás seminaristov, o ktorú sa sám vytrvalo zasadzoval svojím postojom. „Krištofe, kamaráde, neodpočívaj, ale konaj!“

- Matúš Malec

Súťaž

Lubomír Staník, 4. ročník

Milí čitatelia,

James Irwin bol jedným z najvýznamnejších astronómov našej doby. Do dejín sa zapísal myšlienkou, ktorá je veľmi pekná a vhodná na zamyslenie v tomto vianočnom období. Ak správne vyriešite nasledujúcu krížovku, zistíte, čím sa tento astronaut preslávil. Zo zafarbených písmen poskladajte slovo a doplňte jeho citát. Jednotlivé slová a riešenie krížovky nám pošlite do redakcie.

„Najvýznamnejším úspechom našej doby nie je to, že človek stál na _____, ale to, že na tejto zemi stál Boh v Ježišovi Kristovi.“

- James Irwin

Motto jubilejného roku	Najznámejšia vianočná ryba	Apoštol	Pomôcka na kĺzanie po snehu	Titul vládcu za čias narodenia Ježiša Krista	Typická vianočná rastlina	Meno kráľa v Starom zákone

Správne riešenie tajničky nám posielajte do 31. apríla 2026 na adresu: gorazd@ksnr.sk, alebo Redakcia časopisu Gorazd, Samova 14, 949 01 Nitra. Mená výhercov budú uverejnené v najbližšom čísle, ktoré vyjde v **júni 2026**.

Ďakujeme všetkým, ktorí sa zapojili do súťaže a srdečne blahoželáme vyžrebovaným výhercom – Vojtech F. z Trenčína, Simona B. z Nitry, Anna K. zo Žiliny

Drahí priatelia, ak máte záujem dostávať náš časopis priamo ku vám domov, môžete si ho objednať zaslaním objednávky s vašimi údajmi a počtom objednaných kusov na e-mailovú adresu gorazd@ksnr.sk alebo poštou na adresu Redakcia časopisu Gorazd, Samova 14, 949 01 Nitra.

MINIŠTRANTI! PRÍĎTE ZAŽIŤ SEMINÁR

18. apríla 2026

Čo vás čaká?

- svätá omša
- prehliadka seminára
- chutný obed

www.ksnr.sk

